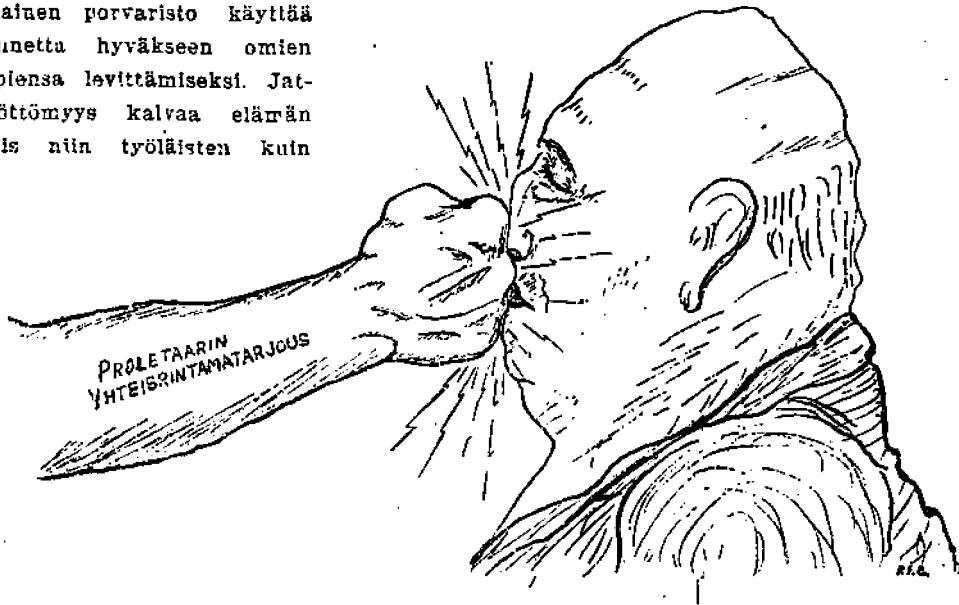

Suomalaisuushengen Levitys Amerikassa Ja Sen Aineelliset Edellytykset.

SUOMEN omistavan luokan etujen mukaisen hengen ja ihanteiden levittäminen Amerikan suomalaisten työläisten keskuuteen on viimeaikoina saanut jonkunmoista suo- peampaa maaperää, kuin mitä sillä on aikaisempina vuosina ollut. Nykyään vallitseva tilanne talouselämässä suo sillekin edullisemman maaperän. Muutokset Amerikan talouselämässä vaikuttavat suomalaiseseen työväestöönkin siinä määrin, että se kuin tiedottomasti pyrkii yhdistämään työväestöä kansallisuusperustella lähemmäksi toisiaan.

Suomalainen porvaristo käyttää tätä tilannetta hyväkseen omien luokkrooppiensa levittämiseksi. Jatkuva työttömyys kalvaa elämän ehtoja pois niin työläisten kuin

suomalaisten pikkuporvariainkin alta, jokainen päivä ahdistuen näitä molempia hakemaan jonkunmoista hetkellistä turvaa toisistansa. Siinä on syy, miksi näemme työväestön ja porvariston välillä paljon lähemmäin suhteet nykyään kuin mitä ne olivat vielä vuosikymmenen sitten.

Tämäntyyppinen näiden aineksien toisiinsa lähentyminen on viimevuosina tapahtunut kuin itsestään, jonka edistymisen tielle suomalaisen järjestyneenkään työväestön taholta ei ole voitu juuri senottavasti edes esteitä asettaa. Sitä mukaan kuin jatkuva työttömyys ja elämän epävarmuus ovat laajentuneet viimevuosien aikana, ovat ne myös tuoneet mukanaan asioita, jotka ovat kuin automaattisesti luoneet yhdistäviä siltä suomalaisuushengen elävöittämiselle suomalaisten keskuuteen.

Amerikan suomalaisen porvariston esintyminen kapitalistisina riistäjinä on aina amerikalaisen suurpääoman rinnalla kohdannut vastustamattomat vaikeudet. Ja viimeaikainen suurten pääomien keskittyminen kaikella alalla on suomalaiselta pikku-kämasaksoilta hävittänyt mahdollisuudet melkein kokonaan. Tämän tähden se tuntee nykyään erinomaista halua jonkunmoisen suomalaisuushengen avulla työväestöä lähentyäkseen ja sitä tietä säilyttääkseen tälle roikallensa jonkinlaisen elämisen mahdollisuuden, joka siltä

näyttää luisuvan kokonaan pois.

Toiselta puolen vanhempi suomalainen työläis- aines, joka yli-ikäisyytensä ja suuren työttömyyden tähden on joutunut syrjään tuotannollisesta elämästä, on taipuvainen yhdistämään kohtalonsa tämän toisen hukkuvan aineksen — porvariston kanssa, tehdäkseen elämänsä vanhoilla päivillään vähän siedettävämmäksi. Sillä pelko pienten säästöjen pikaisesta loppumisesta pakottaa katso- maan, miten ne kestäisivät pitemmän ajan. Näin sitäkin suuremmalla syyllä, kun työväen luokkaliikkeen nousu näyttää siksi hitaalta, että he eivät jaksakaan kähä sieltäkään pelastasta tähän hätään.

Näissä seikoissa on olemassa sellainen mate- rialistinen perusta, jolle rakentuu tämä lähente- leminen näiden kahden aineksen välillä, vaikka tämä ei ole ollut niin selvästi havaittavissa, että

sitä olisi tämän yhteishengen selvittelyssä osattu aina ottaa niiksi perusteiksi, joille lähentely todellisuudessa rakentuu. Sensijaan on pyritty selittämään tämän lähentelemisen johtuvan jonkunmoisesta työväestössä olevasta halusta liittoutua suorastaan työväenliikkeen vastustamistarkoituksissa. Mutta jos lähdemme tarkastamaan tämän yhteishengen ilmenemistä eri paikkakunnilla, niin helposti näemme, että siihen on melkein poikkeuksetta aina jonkunmoinen aineellinen etu kätkeytynä molemmin puolin.

Samoin tarkastaessamme Suomi-matkojen järjestämisessä vallitsevaa suomalaisuushenkeä, joka viimeaikoina on ollut niin suuremmoista ja monessa suhteessa hävettävän likeistäkin työväestön ja porvariston kesken, huomaamme siinäkin olleen molemminpuoliset edut kysymyksessä jotka ovat estäneet syntymästä edes mitään vastustusheikeäkään sen suhteen. Suomalainen porvaristo on etujensa vuoksi kostranut kävittää katken, mikä on synnyttänyt vastenmielisyyttä näiden retkien porvarillisuudesta, täten saadakseen yhä suuremmat laumat Amerikan suomalaisia matkalle jokaisena vuotena. Ja jota suuremmat laumat on saatu matkaan, niin sitä suuremmat ovat olleet siitä tulot porvaristolle Atlantin kummallakin puolen.

Tällä olevat työläiset, jotka ovat muistelleet tulonsa kyllä kurjana, ovat helposti antautuneet näihin joukkueisiin, että siten laivayhtiöt tulisivat pakotetuiksi antamaan heille paremman kohtelua kuin mitä he yksilöinä tulisivat saaneet. Tällä ollessaan ovat he vuosikymmenten aikana tulleet näkemään, että joukolla jotain saakun vaatii, mutta yksilönä täytyy rukoulla. Tänuksi lisäksi melkein jokaista työläistä, joka on ollut täällä pitemmän aikaa, haluttaisi nähdä vielä isäimme maa ennen kuolemaansa. Ja jos se näyttäisi hyvältä, niin jäisi vaikka sinne vanhoilla päivillensä, jos ne pienet säästöt kestäisivät siellä syödä pitempään. Ja vaikka Suomen ja tämän maan porvaristo on jokaisessa tapauksessa nittänytkin voiton näiden työläisten siellä käynnistä, niin ei se ole estänyt melkein jokaista henkilökohtaisesti itse kokellemasta näiden toivojen toteuttamista. Ja niin myönteinen eri työväenryhmien yhteinen henki on ollut tälle yhteiselle noremalle, että ei ole voinut kunnollista arvostelua keskustelua tästä syntyä yleisesti, lukuunottamatta muutamien yksilöiden polemisointia.

Eivätpä edes "kommunistit" ole selittäneet tätä

ilmiötä yhteistoiminnaksi lahtareiden kanssa ja lahtareiden avustamiseksi, vaikka he ovat niin runsaasti kaikissa muissa asioissa sanoneet toisten ryhmien olevan yhteistoiminnassa lahtarien kanssa. Heidän valkenemisensa on tässä asiassa kylläkin hyvin materialistista, vaikka se toisissa asioissa pyrkii olemaan mitä sattuu. Puolue hyöttyy matkapilettien myynnistä ja puolueen jäsenet hauskasta seurasta lahtarien kanssa Suomi-matkalla. Siksi on paras valeta tästä lahtareiden kanssa liittoutumisesta, sillä tarvitseehan kommunistienkin käydä katsomassa lahtari-sukulaisiaan, kuten kaikkien muidenkin.

Yhteistä suomalaisuushenkeä synnyttävä maaperä on kuitenkin nykyäänkin niin paljon vailla taloudellisia edellytyksiä, että sen tulokset tulevat näiden edellytysten puutteessa kutvamaan sangen pieniksi. Nämä yhteiset vanhaamaan retket loppuvat pian varsinaiseen työväestöön nähden, sillä yhä lisääntyvä ja jatkuva työttömyys vie siitä lopuksi pohjan pois. Koiratorpparit ja muut piskit niitä voivat jatkaa sittenkin, kun työläisillä ei enään sellaiseen ole mahdollisuutta. Muut yhdistävät seikat ovatkin vähäpätöisiä ja hetkellisiä, joten eivät ne yhteisrintamaa pitkälle kävellytä. Esim. sellaiset seikat, kuin joissakin paikkakunnilla vanhain raittiushaalien käyttö, jotka ovat olleet tyhjinä jo vuosia, satunnaisesti työväen ryhmien iltama paikkana; jotkut yksilöiden osallistumiset kamasaksojen järjestämiin laulu- y. m. "kulttuuri" hommiin; jonkun suomalaisuushengen lehtipainossa melkäläisen lehden painaminen y. m. eivät paljon merkitse ihmisten mielipiteiden muokkaajana nykyisenä aikana. Nyky-aikana nälkä ja työttömyys pakottaa työläisiä otamaan esille suurempia kysymyksiä, kysymyksiä, jotka vetävät joukkoja yhteen paljon voimakkaammin.

Kuitenkin tämä suomalaisen porvariston liehakoiminen suomalaisia työläisiä kohtaan on jo siksi julkeaa, että kannattaa siitä puhua julkisesti ja lehdä se selväksi työläisille, mitkä seikat tätä porvaristoa siihen pakottavat ja mikä on sen liehakoimisen todellinen luonne. Ja kun vanhempi ja rikastuneempi aines työväen ryhmiin kuuluvistakin tuntee jonkunmoista nautintoa seurustelemalla tämän liehakoivan porvariston kanssa, niin heille on parasta muuttaa tietystikin omaansa luokse, sillä ei Amerikan suomalaista työväestöä kovin pitkälle hurmata suomalais-isänmaallisuuden hengellä. — Humupietari.